

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 388/A/2019

Ședința publică din data de 05 decembrie 2019

Asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 198 din 25 martie 2019, Judecătoria Cornetu, în baza art. 459 alin. (5) C. proc. pen. rap. la art. 459 alin. (3) lit. b) cu referire la art. 456 alin. (2), (3) C. proc. pen. a respins cererea de revizuire formulată de revizuentul A. privind Sentința penală nr. 387/26.10.2015 pronunțată de Judecătoria Cornetu în Dosarul penal nr. x/2014, ca inadmisibilă.

În motivarea soluției pronunțate prima instanță a reținut, în esență, că revizuentul nu a indicat mijloacele de probă pe care se întemeiază cererea și nu a alăturat copii ale înscrisurilor existente în susținerea acesteia.

Împotriva sentinței penale mai sus arătate, în termenul legal, a declarat apel revizuentul A., criticând-o sub aspectul netemeinicii și solicitând deducerea pedepsei aplicate prin Sentința penală nr. 356/15.10.2013 a Judecătoriei Câmpina, definitivă prin Decizia penală nr. 1691/06.12.2013 a Curții de apel Ploiești, ca urmare a faptului că această pedeapsă a fost executată integral de către condamnat, reținându-se în mod greșit că ar fi rămas un rest neexecutat de 1401 zile.

Prin Decizia penală nr. 1134/A din data de 18 septembrie 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală, în baza art. 421 pct. 1 lit. b) din C. proc. pen. a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de revizuentul A. împotriva Sentinței penale nr. 198/25.03.2019 pronunțată de Judecătoria Cornetu.

Pentru a pronunța această hotărâre Curtea de Apel București a reamintit părții că revizuirea este o cale extraordinară de atac de retractare care poate fi admisă numai pentru cauzele prevăzute expres și limitativ de art. 453 alin. (1) lit. a) - f) din C. proc. pen. Totodată, instanța a reținut că hotărârile penale definitive intră în puterea lucrului judecat, ceea ce implică faptul că nu mai poate proceda la o nouă judecată pentru aceeași faptă și pentru același inculpat, decât, excepțional, în condițiile art. 453 alin. (1) lit. a) - f) din C. proc. pen.

Față de motivele invocate de revizuent, Curtea a apreciat că nu este incident în speță niciunul dintre cazurile de revizuire limitativ prevăzute de lege.

Or, condamnatul nu poate cere folosindu-se de acest mijloc procesual să se realizeze o nouă individualizare judiciară a pedepselor dispusă prin Sentința penală nr. 387/26.10.2015 a Judecătoriei Cornetu în Dosarul nr. x/2014 definitivă prin Decizia penală nr. 580/01.04.2016 a Curții de Apel București și nici înlăturarea sporului de pedeapsă aplicat sau efectuarea operațiunii de deducere, subsecventă contopirii.

La acest moment, condamnarea conturată cu ocazia aditerii apelului formulat de revizuentul condamnat în Dosarul nr. x/2014, se impune cu autoritate de lucru judecat, fără ca instanța investită cu soluționarea unei revizuii să poată să aibă o altă apreciere în privința acestor aspecte.

Împotriva Deciziei penale nr. 1134/A din data de 18 septembrie 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală, a declarat cale de atac contestatorul A.

Analizând decizia penală atacată, Înalta Curte constată că aceasta este inadmisibilă:

Posibilitatea unui control judiciar al hotărârilor judecătorești, pentru motive privind pronunțarea acestora, cu nerespectarea condițiilor formale, legal prevăzute, de desfășurare a judecății sau ca o consecință a unui raționament jurisdicțional eronat, este reglementată de art. 129 din Constituția României. Corespunzător principiului constituțional enunțat în acest articol, părțile interesate pot exercita căile de atac, numai în condițiile legii procesuale.

Conform art. 550 alin. (1) coroborat cu art. 551 alin. (1) pct. 1 din C. proc. pen., hotărârile pentru care nu este prevăzută calea de atac a contestației sau apelului rămân definitive la data pronunțării lor și devin executorii, ele neputând fi atacate ulterior.

În cauză, Înalta Curte constată că prin Sentința penală nr. 198 din 25 martie 2019 pronunțată de Judecătoria Cornetu, a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de revizuire formulată de revizuentul A.

Împotriva acestei sentințe, contestatorul A. a formulat apel, care a fost respins, ca inadmisibil, prin Decizia penală nr. 1134/A din data de 18 septembrie 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală, decizie definitivă. Apoi, împotriva acestei decizii contestatorul a promovat o nouă cale de atac.

Se constată, așadar, că acesta a investit Înalta Curte cu soluționarea unei căi de atac neprevăzută de legea procesual penală, ceea ce încalcă principiul legalității căilor de atac și, din acest motiv, apare ca o soluție inadmisibilă în ordinea de drept.

Or, inadmisibilitatea reprezintă o sancțiune procedurală care intervine atunci când părțile implicate în proces efectuează un act pe care legea nu îl prevede sau îl exclude. De altfel, căile de atac sunt strict și limitativ reglementate prin norma procesual penală, cu arătarea imperativă a persoanelor ce le pot folosi, precum și a condițiilor, cazurilor și termenelor în care pot fi exercitate.

Față de considerentele precizate, Înalta Curte va respinge, ca inadmisibilă, calea de atac declarată de contestatorul A. împotriva Deciziei penale nr. 1134/A din data de 18 septembrie 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală.

Va obliga contestatorul la plata sumei de 200 RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu, în sumă de 313 RON, va rămâne în sarcina statului și se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca inadmisibilă, calea de atac declarată de contestatorul A. împotriva Deciziei penale nr. 1134/A din data de 18 septembrie 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală.

Obligă contestatorul la plata sumei de 200 RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu, în sumă de 313 RON, rămâne în sarcina statului și se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.